

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1983

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Det er igen blevet nytårsaften, i morgen tager vi hul på et nyt år, ikke noget rundt årsskifte, blot det fjerde i firsernes række - og dog.

1984 er der nok mange, der har set hen til med en vis gysen, for ikke sandt, fremtidsromanen '1984', skrevet for mere end tredive år siden, har ved sit knugende billede af et samfund, hvor al frihed og menneskelighed er undertrykt, på en eller anden måde givet en skæbnesvanger klang til det årstal, også for de mange, der ikke selv har læst bogen.

Men lad os nu først og fremmest huske på, at bogen '84' netop er det omvendte af '48', det år romanen udkom, og et tal er et tal - ikke andet, så vi må ikke lade os skræmme af tallet 84 mere end af - 5 eller - 6 eller 87.

Vi må netop ikke lade os skræmme. Skrækslagne mennesker er det nemmeste bytte for alt, hvad de mest frygter, en forskræmt bilist kører bestemt ikke sikrere end den roligt årvågne.

Den bange kan man binde hvad som helst på ærmet.

Vi lever i vanskelige og farlige tider, derom er der ingen tvivl, men også ved dette årsskifte kan vi konstatere at vi har levet endnu et år i frihed og fred - hvor mange steder i verden kan man sige det?

Jo, i Danmark, i den vestlige verden. Her er vi stadig frie folk i frie lande med ret til og mulighed for at udtrykke vor mening, som vi hver især ønsker det. Med adgang til at give tanker og følelser luft, hvor vi vil, og når vi vil, ikke uimodsagt - deri består friheden også - men uhindret.

Men denne frihed forpligter. Den kræver, at vi under andre samme ret til at

komme til orde, som vi forlanger for os selv. Det kaldes tolerance. Men tolerance betyder vel at mærke ikke, at det ene standpunkt kan være lige så godt som der andet.

Tolerancen er nemlig intet værd, hvis vi ikke også respekterer os selv og vort eget standpunkt.

Vi er et lille land, og fem millioner er ikke mange. Vi har som danskere nemt ved at finde vor identitet, som man kalder det. Vi bliver ikke borte for os selv i et talløst menneskemylder.

Derfor er det vigtigt, at vi også forstår, at andre har en identitet, som de ikke vil miste, selv om de har slået sig ned her hos os og ønsker at være en del af vort samfund.

Hvad der sker i vort land og i verden ude omkring vil præge året for os alle. Alligevel vil det ny år tage sig forskelligt ud for hver enkelt, og hver især må vi spørge: hvad vil der ske for mig, for min familie, mine venner, i året der kommer? Vil det indeholde mærkedage, uventede som uforudsigelige?

En aften, nytårsaften, har for mig fået en ganske særlig vægt, en betydning, som ingen anden i hele året. Her føler jeg, at jeg kan få folk i tale, både i Danmark, på Færøerne og i Grønland, og sige tak for det år, vi har haft sammen. Sige tak for den indsats, som hver især har gjort - det være sig begivenhedernes brændpunkt eller jævnt og stille der, hvor ingen synes at mærke det.

Sige tak, ikke mindst for alt, hvad min familie og jeg selv modtager af venlighed og varm interesse både ved særlige lejligheder og i vor daglige færden.

Jeg ønsker et godt nytår for Grønland trods alle vanskeligheder og trods det uberegnelige klima, som truer med at gøre alting endnu mere besværligt, gid der også denne vinter og hele dette år må være mange lys i mørket.

Til maj går turen atter til nordover for Prinsen og jeg. Vi glæder os til at gense Færøerne, og jeg sender mine varmeste nytårshilsener til alle, der har hjemme på de lysende grønne øer i det gråsorte hav.

Det er søen, der præger det danske rige i stort og småt, derfor skal en særlig

nytårshilsen også gå til alle, der har deres dont på eller ved havet, særligt til dem, der må være hjemmefra på denne aften. Ja til alle - fjern eller nær - der trofast føler Danmark som deres eget, sender jeg min nytårshilsen.

Til de mange overalt i landet, der året rundt gør deres indsats for, at det danske samfund kan leve sin hverdag i tryghed og ro, sender jeg en særlig hilsen og tak.

Det gælder ikke blot politiet og forsvaret, men også alle andre, der virker i samfundets tjeneste, og som altid viser sig rede til at gøre en ekstra indsats, når det kræves.

Har 1983 end været fredeligt og godt for Danmark, er der dog altid mange, for hvem året gik tungt, og som føler, at de næsten har mere at slås med, end kræfterne kan klare. Dem må vi alle ønske et godt, ja, et fornyende nytår, hvad enten det er sygdom eller personlige sorger, der har ramt dem, eller de står uden arbejde måske gennem lange tider.

Et årsskifte er et skel, men om det bliver epokegørende eller ej, det kan vi ikke vide. Mange gange i historien har man ment, at man stod ved en skillevej for at senere at indse, at den ny tidsalder for længst var indledt. Andre gange var det først ved tilbageblik, man måtte konstatere, at den dato eller det år blev skelsættende.

Hvad 1984 vil blive, kan vi ikke vide, hvad det gemmer til os af glæder eller sorger er skjult. Så lad os møde det ny år hverken blåøjede eller som strudsen med hovedet i busken, men med fortrøstning og uforfædede.

Vel vidende, at 'sorrige og glæde, de vandre til hobe', så kan vi ønske hinanden et godt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1983>